

3. s. e. påske 2017

Salmer:

754 Se nu stiger solen (mel. Ring.)

300 Kom sandheds ånd

414 Den mægtige finder vi ikke

-

235 Verdens igenfødsel

efter nadver: 227 Som den gyldne sol frembryder, v. 9

725 Det dufter lysegrønt af græs

Gæld og glæde

Jeg hørte en gang om et ungt par, som lige havde købt en gård sammen og nu sad belånte til op over begge ører. De havde forladt deres gamle sorgløse liv, og havde nu kastet sig ud i et helt nyt liv, hvor de ikke vidste hvad der kom til at ske. Og nu skulle de så giftes og havde bestilt bryllup i sognets kirke.

De havde så lavet et sangblad til brylluppet, men det var gået lidt for stærkt så var det gået lidt for stærkt da salmen ”det er så yndigt” skulle skrives ned.

I det første vers af salmen lød det derfor: *Det er så yndigt at følges ad, for to som gerne vil sammen være, da er med **gælden** man dobbelt så glad!*

Jeg ved ikke om det var sætternissen eller overjeget, som havde været på spil, men morsomt var det i hvert fald.

Men ikke bare morsomt, men også sandt.

For når du skylder nogen noget, så er det en glæde.

Måske ikke lige til banken eller kreditforeningen, men det er en glæde at skylde sit liv til et andet menneske.

Og jo større skyld du har haft til et menneske, jo større sorg er det så også at miste det menneske. Jo større skyld, jo større kærlighed.

Det ved enhver, der har stået over for en kiste, hvor låget er lukket for altid.

Den danske forfatter Naya Marie Aidt beskriver i bogen: *Har døden taget noget fra dig så giv det tilbage*, som er skrevet efter at hendes 25 årige søn døde for to år siden. Hendes søn var død ved en forfærdelig ulykke i København efter at have eksperimenteret med hallucinerende svampe sammen med en ven og det udløste en psykose i Carl, som fik ham til at afklæde sig, åbne sit vindue på 4. sal og springe ud i natten.

I bogen *Har døden taget noget fra dig så giv det tilbage*, som er en barsk bog, beskriver Naya Marie Aidt hvordan hun blev en anden den aften, hvor politiet ringede på med beskeden om, at hendes søn var død. Hvor alle andre ville have hende til at blive den gamle Naya Marie Aidt, så vidste hun med ét, at intet nogensinde med ville blive som det var før. Alt ville blive nyt og anderledes fra nu af.

Fra sorg til glæde

Og det er præcis det, som Jesus vil fortælle med billedet af den sorg, som disciplene skal møde, når han skal dø.

De disciple som sidder her den sidste aften, de sidder i den lidt underlige situation, at de hører, at ham, som de har forladt alt for, familie og venner, job og andre sociale sammenhænge, han siger han så, at han skal forlade dem.

De får at vide, de skal komme til at sørge, de skal blive forvirrede og det gør det ikke bedre, at Jesus siger de mærkelige cirkulære ord, der fortæller, at en kort tid skal de ikke se ham længere og atter en kort tid.

Jeg forstår godt de blev forvirrede. For de havde jo heller ikke regnet med, at Jesus skulle dø. Det havde ingen regnet med. Når han nu både kunne opvække døde og helbrede de syge, så havde de nok snarere regnet med, at det skulle fortsætte.

Eller – hvad havde de egentlig regnet med?

For da de havde indladt sig på livet med Jesus, blev intet nogensinde mere det samme.

Hver dag med ham var ny og lignede aldrig helt den, der var i går.

Og Jesus hjælper dem og os på vej i vores forståelse af, hvad der er på spil. For Jesus ved, at livet hver dag

bliver nyt og anderledes. Intet er nogensinde ved det gamle.

Han giver disciplene billedet med kvinden, der i sine veer og smerte tror, hun skal dø og at alt er slut fordi smerten er så ulidelig og hård.

Men når barnet er født, så fortrænger glæden de hårde veer og smerterne. For der er kommet et nyt liv.

Alt bliver nyt

Med det billede vil Jesus sige, at intet kommer til at være som det var før. I stedet for at livet går fra glæde til sorg, som vi som regel ser det, så peges Jesus på, at livet går fra sorg til glæde.

Det nye liv – ja, det er selvfølgelig barnet. Og glæden – den er for den nybagte mor eller far nu ikke mere bare en følelse. Glæden er helt konkret blevet ens barn.

Og det mærkelig ved det nye liv er ikke kun barnet. Det er også forældrenes liv, der bliver nyt. At få børn er at få nyt liv. At være forælder er at være konstant i gæld og kaldt på dagen lang *og* om natten.

Og det gælder både når de er helt små og skal trøstes eller have vand midt om natten. Eller når de som teenagere sender en sms om, at nu vil de gerne hentes i nattelivet.

Med billedet af kvinden, der skal føde, så fortæller Jesus disciplene og jo også os, at intet bliver som før at sorgen skal vendes til glæde.

Livet slutter ikke i himlen

Jesus lærer os, at livet ikke slutter i himlen og med opstandelsen, men at himlen og opstandelsen begynder her midt i livet.

Himlen opstandelsen er ikke vores slutpunkt, men himlen og opstandelsen er det vi skal leve af og som vi møder allerede her og nu. I Jesu forkyndelse går vi ikke fra glæde til sorg, men fra sorg til glæde.

Selv om Naja Marie Aidts bog om tabet af sin søn dybest set intet har med kristendom at gøre, så er bogens titel alligevel på en fin måde i familie med opstandelsen og glæden.

Titlen på hendes bog om sin døde søn ”*Har døden taget noget fra dig, så giv det tilbage*”, vidner om, at døden ikke skal få love til at beholde alt det gode liv, som den døde gav dig.

Men hvor Naja Marie Aidt skriver *Har døden taget noget fra dig, så giv det tilbage*, så ville jeg snarere sige:

Har døden taget noget fra dig, så giv det videre!

Det var i hvert fald hvad de første disciple gjorde og det er, hvad vi skal gøre. Vi skal give alt, hvad vi har fået af Gud videre.

Alt hvad Jesus gjorde med sine ord, gerninger og menneskelighed har han indprentet disciplene som en dyb erfaring i dem af hvad opstandelse er, hvad himlen allerede her og nu. Det gav de videre.

De første disciple havde en erfaring af Jesus som bærer af det evige liv som noget, der altid kommer os i møde i alle vore dagligdags erfaringer ved at nogen har brug for os, og vi har brug for nogen. Som en dyb erkendelse af, at vi skylder vort liv til nogen og omvendt. At livet og Guds rige og opstandelse er noget, vi mødes af i nogen. Hver dag.

Om det så er det lille barns gråd midt om natten, der vækker os, eller om det er teenagerens manglende sms, der holder os vågne og får os til at stå op – eller opstå – og tage kontakt og køre ud efter den unge i nattelivet. Eller det menneske, der ringer og beder om et besøg, En døende hånd der skal holdes, eller det er en kollega, som lige tager over der hvor du ikke selv magtede mere.

I alle disse situationer er Kristus nærværende. Som din næste.

Og han er med som den der vender sorg til glæde lige som når der efter veerne kommer et lille nyt barn.
Amen.

